

отнасятъ до нѣкои изчисления, изводи или смѣтки, които се мжно задържатъ въ памята.

Чл. 366. На участвуващитѣ въ дѣлото лица и на свидѣлитѣ не се възбранява така сжщо да прочитатъ писмата, които сж приели, или книжята, които се намиратъ у тѣхъ, когато еднитѣ или другитѣ се отнасятъ къмъ прѣдмѣтътъ на тѣхнитѣ показания.

Чл. 367. Прокурорътъ или частний обвинителъ отъ една страна, подсдимийтъ или неговия защитникъ отъ друга, ползватъ се съ еднакви права въ сждебното състязание. Както едната, така и другата страна има право: 1) да прѣдставя доказателства за това, което твърди; 2) да отстранява по законни причини свидѣлитѣ и вѣщитѣ людѣ, да имъ прѣдлага, съ позволенieto на прѣдсѣдателя на сжда, питания, да възражава противъ свидѣтелскитѣ показания и да моли да се распитватъ изново свидѣлитѣ въ присжтствието или въ отсжтствието единъ на други; 3) да прави бѣлѣжки и да дава обяснения по всѣко дѣйствие, което става въ сжда, и 4) да опровергава доказателствата и съображенията на противната страна.

Чл. 368. Съ означенитѣ въ горния членъ права се ползува и гражданскій ищецъ по всичкитѣ прѣдмѣти, които се касажтъ до неговий искъ.

Чл. 369. При сждебното състязание на странитѣ, правото на послѣдня дума, както по сжществото на дѣлото, така и по всѣкой прѣдмѣтъ, за който има прѣспирня, има всѣкога подсдимий или неговиятъ защитникъ.

Чл. 370. Сждебното засѣдание по всѣко дѣло трѣбва да върви непрѣкъснато, освѣнъ врѣмето, което е необходимо за почивка.